

ความตกลงพหุภาคีทางด้านสิ่งแวดล้อม

(Multilateral Environment Agreements: MEAs)

ความตกลงพหุภาคีทางด้านสิ่งแวดล้อม (Multilateral Environment Agreements: MEAs) เป็นความตกลงระหว่างประเทศที่มีวัตถุประสงค์ในการเสริมสร้างความร่วมมือระดับสากลเพื่อการปกป้องและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ในปัจจุบันประเทศไทยเป็นภาคีของ MEAs และอยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อเข้าร่วม MEAs ที่แบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่มดังนี้

กลุ่มทรัพยากร

1. อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ
2. พิธีสารคาร์ตาเฮนาว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพ
3. พิธีสารเสริมนาโงยา-กัวลาลัมเปอร์ว่าด้วยการรับผิดและชดใช้ตามพิธีสารคาร์ตาเฮนาว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพ (ไทยได้ลงนามในพิธีสารเสริมฯ เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 และได้มีการลงนามรับรอง เมื่อวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2555 โดยมีได้ให้สัตยาบัน)
4. พิธีสารนาโงยาว่าด้วยการเข้าถึงทรัพยากรพันธุกรรม และการแบ่งปัน ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรม อย่างเท่าเทียมและยุติธรรม (ไทยได้ร่วมลงนามรับรองพิธีสารนาโงยา เมื่อวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2555 โดยยังไม่ให้สัตยาบัน)
5. อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์
6. อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญในระดับนานาชาติ โดยเฉพาะในการเป็นถิ่นที่อยู่ของนกน้ำ
7. อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ
8. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทราย ในประเทศที่ประสบภัยแล้งอย่างรุนแรงและ/หรือการแปรสภาพเป็นทะเลทราย โดยเฉพาะในทวีปแอฟริกา
9. สนธิสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยทรัพยากรพันธุกรรมพืชเพื่ออาหารและการเกษตร (ไทยได้ลงนามรับรองสนธิสัญญาฯ เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2545 โดยยังไม่ให้สัตยาบัน)

กลุ่มสารเคมี

1. อนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของ ของเสียอันตรายและการกำจัด
2. อนุสัญญารอตเตอร์ดัมว่าด้วยกระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าสำหรับสารเคมีอันตรายและสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์บางชนิดในการค้าระหว่างประเทศ
3. อนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน
4. อนุสัญญามินามาตะว่าด้วยสารปรอท (อยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อเข้าร่วม)

กลุ่มภูมิอากาศ

1. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
2. พิธีสารเกียวโต
3. อนุสัญญาเวียนนาว่าด้วยการคุ้มครองบรรยากาศชั้นโอโซน

4. พิธีสารมอนทรีออลว่าด้วยสารทำลายชั้นบรรยากาศโอโซน

กลุ่มทะเลและชายฝั่ง

1. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล
2. อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลภาวะจากเรือ ค.ศ. 1973 และ 1978
3. อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการเตรียมการ การปฏิบัติการ และความร่วมมือในการป้องกันและขจัดมลพิษน้ำมัน
4. อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยความรับผิดชอบทางแพ่งสำหรับความเสียหายจากภาวะมลพิษน้ำมัน ค.ศ. 1992 (อยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อเข้าร่วม)

กระแสการค้าโลกในปัจจุบันมีแนวโน้มเชื่อมโยงเรื่องสิ่งแวดล้อมกับการค้ามากขึ้นเนื่องจากความตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่ไม่สามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้มีความพยายามที่จะเชื่อมโยงเรื่องการค้าระหว่างประเทศกับการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมเข้าด้วยกัน เพื่อช่วยบังคับให้ความตกลงด้านสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วอย่างสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรปที่มักจะกำหนดมาตรฐานสินค้าที่เข้มงวดโดยเชื่อมโยงไปกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งพยายามผลักดันให้ประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ปรับเปลี่ยนมาใช้มาตรการในระดับที่ใกล้เคียงกัน นโยบายดังกล่าวทำให้เกิดข้อสงสัยว่าเป็นการกำหนดมาตรการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม หรือเป็นการกำหนดโดยแอบแฝงไว้ซึ่งการกีดกันทางการค้าซึ่งขัดต่อหลักการค้าเสรี ความตกลงพหุภาคีทางด้านสิ่งแวดล้อมที่สำคัญๆ ที่มีผลกระทบต่อการค้า ได้แก่

1. อนุสัญญาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change: UNFCCC)
2. พิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol)
3. พิธีสารมอนทรีออลว่าด้วยสารทำลายชั้นบรรยากาศโอโซน (The Montreal Protocol on Substances that Deplete the Ozone Layer)
4. อนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายและการกำจัดของเสียอันตรายข้ามแดน (The Basel Convention on The Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and their Disposal)
5. อนุสัญญารอตเตอร์ดัมว่าด้วยกระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าสำหรับสารเคมีอันตรายและสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์บางชนิดในการค้าระหว่างประเทศ (Rotterdam Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemical and Pesticides in International Trade: PIC)
6. อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (The Convention on Biological Diversity: CBD)
7. อนุสัญญาไซเตสว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ (The Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Floras: CITES)

ความตกลงพหุภาคีทางด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการค้าระหว่างประเทศ

ความตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อม	วัตถุประสงค์	สถานะปัจจุบัน	มาตรการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการค้าระหว่างประเทศ
ด้านภูมิอากาศ 1.อนุสัญญาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change: UNFCCC) (มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2537)	เพื่อรักษาระดับความหนาแน่นของก๊าซเรือนกระจกที่สะสมอยู่ในบรรยากาศให้อยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อโลก โดยจะต้องดำเนินการให้อยู่ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนดเพื่อให้ระบบนิเวศมีเวลาเพียงพอในการปรับตัว และให้เกิดความแน่ใจว่าการผลิตอาหาร ตลอดจนการพัฒนาเศรษฐกิจจะไม่ถูกกระทบกระเทือน	ประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญาฯ เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2535 และเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาฯ โดยสมบูรณ์แล้วเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2537 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2538	UNFCCC ไม่จำกัด/ควบคุมการค้าแต่มาตรการของประเทศภาคีอาจกระทบต่อการค้าได้
2. พิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) (มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2548)	เพื่อให้กลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว (ตามภาคผนวก 1) ต้องลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ประกอบด้วย คาร์บอนไดออกไซด์ มีเทน ไนตรัสออกไซด์ และ ซัลเฟอร์เฮกซะฟลูออไรด์ ก๊าซในกลุ่มไฮโดรฟลูโอโรคาร์บอน และก๊าซในกลุ่มเปอร์ฟลูออโรคาร์บอน เข้าสู่บรรยากาศโลก โดยตั้งเป้าหมายให้ต่ำกว่าปริมาณก๊าซที่ปล่อยในปี 2533 ร้อยละ 5 โดยเฉลี่ยให้ได้ภายในปี 2555	ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2545	<ul style="list-style-type: none"> - ประเทศภาคีในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วดำเนินการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจึงส่งผลต่อการเพิ่มต้นทุนการผลิตให้สูงขึ้น - กลไกการพัฒนาที่สะอาด (Clean Development Mechanism: CDM) ที่อนุญาตให้ประเทศพัฒนาแล้วสามารถดำเนินการร่วมกับประเทศกำลังพัฒนาในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก อาจส่งผลต่อการลงทุนในกิจกรรมต่างๆ และก่อให้เกิดตลาดการค้าเครดิตที่เกิดจากการดำเนินโครงการด้วย
3. ข้อตกลงปารีส	กำหนดให้ทุกประเทศมีส่วนร่วมในการจำกัดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกโดยเฉลี่ยไม่เกิน ๒ องศาเซลเซียสจากยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม รวมทั้งระบุดึงความพยายามจำกัดอุณหภูมิ	เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ผู้แทนจาก ๑๙๕ ประเทศได้ลงมติเห็นชอบร่างข้อตกลง โดยต่อจากนี้แต่ละประเทศจะต้องเสนอข้อตกลงต่อรัฐสภาเพื่อให้ความเห็นชอบ	<ul style="list-style-type: none"> - ยังคงเป็นไปตามหลักการของ UNFCCC คือไม่จำกัด/ควบคุมการค้าแต่มาตรการของประเทศภาคีอาจกระทบต่อการค้าได้

ความตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อม	วัตถุประสงค์	สถานะปัจจุบัน	มาตรการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการค้าระหว่างประเทศ
	ไม่ให้เพิ่มขึ้นเกิน ๑.๕ องศาหากทำได้	หลังจากนั้นจึงจะมีการให้สัตยาบัน โดยจะต้องประกอบด้วยอย่างน้อย ๕๕ ประเทศ ซึ่งต้องมีอัตราการปล่อยก๊าซฯ รวมกันร้อยละ ๕๕ ของโลกขึ้นไป ข้อตกลงจึงจะมีผลบังคับใช้	
4. พิธีสารมอนทรีออลว่าด้วยสารทำลายชั้นบรรยากาศโอโซน (The Montreal Protocol on Substances that Deplete the Ozone Layer) (มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2532)	เพื่อควบคุมการผลิต การใช้ การจำกัด การลด หรือยกเลิกการใช้สารเคมีที่ทำลายโอโซนในชั้นบรรยากาศ สตาร์โตสเฟียร์ เป็นข้อตกลงที่ต่อเนื่องจากอนุสัญญาเวียนนา	ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีโดยให้สัตยาบันเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2532 มีผลบังคับใช้วันที่ 5 ตุลาคม 2532	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อจำกัดการปล่อยสารที่ทำลายชั้นบรรยากาศ ได้แก่สาร Chlorofluorocarbons หรือ CFCs แต่สารเคมีที่สามารถทดแทนสาร CFCs ได้คือสาร HFC 134a มีสิทธิบัตรในหลายประเทศ ทำให้มีราคาแพง อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศกำลังพัฒนาไม่อาจใช้สาร HFC ในการผลิตเครื่องปรับอากาศและตู้เย็นแทนได้ เพราะเป็นการเพิ่มต้นทุนการผลิต - ห้ามการนำเข้าและส่งออกสารเคมีต้องห้ามจากประเทศที่ไม่ได้เป็นภาคี ซึ่งเป็นการเลือกปฏิบัติระหว่างประเทศภาคีและนอกภาคี
ด้านสารเคมี 1. อนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายและการกำจัดของเสียอันตรายข้ามแดน(The Basel Convention on The Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and their Disposal) (มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2535)	เพื่อลดความเสี่ยงจากความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ตรวจสอบ ติดตามการเกิดและการเคลื่อนย้าย “กากของเสียอันตราย” โดยกำหนดกลไกในการใช้การแจ้ง (Notification) และการรับรองการแจ้งล่วงหน้า (Prior Informed Consent) เกี่ยวกับการนำเข้า หรือการส่งออกของเสียอันตรายซึ่งจะครอบคลุมถึง “ขยะอุตสาหกรรม”	ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาโดยสมบูรณ์แล้ว เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2540 และมีผลบังคับใช้ต่อประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2541	<ul style="list-style-type: none"> - มาตรการเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายข้ามประเทศทั้งในด้านการส่งออกและนำเข้า โดยห้ามประเทศภาคีค้าของเสียอันตรายกับประเทศที่ไม่ได้เป็นภาคี - มีข้อห้ามการส่งออกสินค้าที่ไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจนกว่าประเทศผู้นำเข้าสามารถจะจัดการกับการนำเข้านั้นได้ - มาตรการห้ามปล่อยของเสียอันตรายจากเขตการค้าที่ผิดกฎหมายและการปล่อยในที่ที่ไม่เหมาะสม - รัฐมีสิทธิที่จะห้ามการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายข้าม

ความตกลงพหุภาคีด้าน สิ่งแวดล้อม	วัตถุประสงค์	สถานะปัจจุบัน	มาตรการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการค้า ระหว่างประเทศ
			<p>แดนและห้ามการปล่อยของเสียอันตรายและของเสียอื่นๆ ในพื้นที่ของตน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มาตรการภาษี (duty) ในการนำกลับเข้ามาใหม่ (re-import) ถ้าของเสียนั้นไม่สามารถกำจัดได้ในสภาวะที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
<p>2. อนุสัญญา Rotterdam ว่าด้วยกระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าสำหรับสารเคมีอันตรายและสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์บางชนิดในการค้าระหว่างประเทศ (Rotterdam Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemical and Pesticides in International Trade: PIC) (มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2541)</p>	<p>เพื่อควบคุมการนำเข้าและส่งออกสารเคมีอันตรายต้องห้าม หรือจำกัดการใช้ อย่างเข้มงวดและสูตรผสมของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง เพื่อปกป้องสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากอันตรายของสารเคมี และเพื่อส่งเสริมการใช้สารเคมีอย่างไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม</p>	<p>ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาฯ เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2545 และมีผลบังคับใช้ต่อประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2547</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การจำหน่ายสารเคมีอันตรายส่งไปยังประเทศกำลังพัฒนา หรือประเทศด้อยพัฒนา ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมทางการค้า - มาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้าและส่งออกสารเคมีในกลุ่มประเทศภาคีสัญญา - หลักการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าสำหรับสารเคมีอันตราย และสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชในการค้าระหว่างประเทศ
<p>ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ</p> <p>1. อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (The Convention on</p>			

ความตกลงพหุภาคีด้าน สิ่งแวดล้อม	วัตถุประสงค์	สถานะปัจจุบัน	มาตรการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการค้า ระหว่างประเทศ
Biological Diversity: CBD) (มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2536)	วัตถุประสงค์หลัก 3 ประการ คือ (1) เพื่อ อนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ (2) เพื่อ ใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างยั่งยืน และ (3) เพื่อแบ่งปันผลประโยชน์ ที่ได้จากการใช้ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่า เทียมและยุติธรรม	ประเทศไทยลงนามรับรอง อนุสัญญาฯ แล้วเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ. 2535 ณ กรุงริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล และให้สัตยาบันเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาฯ โดย สมบูรณ์แล้วเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2546 มีผล บังคับใช้ต่อประเทศไทยเมื่อวันที่ 29 มกราคม 2547	<ul style="list-style-type: none"> - มาตรการเกี่ยวกับการค้าจะปรากฏในร่างพิธีสารว่าด้วย ความปลอดภัยทางชีวภาพ (Biosafety Protocol) ซึ่งจะ ครอบคลุมการเคลื่อนย้าย ดูแลและการใช้สารเคมีที่ได้ผ่าน กระบวนการทางชีวภาพที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทาง พันธุกรรมของสิ่งมีชีวิต (LMOs) ทุกชนิด โดยผู้ส่งออกต้อง ได้รับความยินยอมจากผู้นำเข้าตามกระบวนการที่กำหนด - การใช้ Precautionary Approach ในการพิจารณา
2. อนุสัญญาไซเตสว่าด้วยการค้า ระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและ พืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ (The Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Floras: CITES) (มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2518)	เพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จาก ทรัพยากรธรรมชาติ ป้องกันการค้าพืช สัตว์ คุ้มครอง เพื่อนำไปสู่การจัดการใช้ทรัพยากร ชีวภาพอย่างยั่งยืน	ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกโดยสมบูรณ์แล้ว เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2526	<ul style="list-style-type: none"> - อนุสัญญาฯ ได้กำหนดกรอบปฏิบัติระหว่างประเทศ เกี่ยวกับการส่งออกนำเข้า และนำผ่านชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและ พืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ เพื่อให้แน่ใจว่าการค้าระหว่าง ประเทศจะไม่มีผลกระทบต่อความเสี่ยงที่ชนิดพันธุ์นั้นๆ จะ สูญพันธุ์ - อนุญาตให้มีการค้ากับประเทศที่ไม่ใช่สมาชิก - กำหนดห้ามค้ากับประเทศที่ไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์

ที่มา:

- 1) การเจรจา Paragraph 31(i) ของปฏิญญาโดฮา เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกฎเกณฑ์ WTO กับมาตรการด้านการค้าภายใต้ความตกลงสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ (MEAs)
- 2) กองคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร
- 3) โครงการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบของไทยในเรื่องสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับการค้าในการเจรจาอบใหม่ของ WTO
- 4) สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สรุปข้อตกลงพหุภาคีด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 5) ส่วนอนุรักษ์ไอโซน สำนักสนธิสัญญาและยุทธศาสตร์ กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- 6) www.chemtrack.org

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
ส่วนยุโรป 2 สำนักยุโรป
มกราคม 2559